

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 23.256 van 19 februari 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 25 november 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 26 oktober 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. PAUWELS, die loco advocaat F. VAN BERGEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn.

Op 12 juli 2003 wordt aan verzoeker een eerste bevel om het grondgebied te verlaten gegeven.

Op 1 juni 2004 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van (oud) artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken neemt op 20 september 2004 de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard.

Op 14 november 2005 wordt aan verzoeker opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring dat verzoeker op 13 december 2005 tegen voormeld bevel heeft ingediend bij de Raad van State, worden op 21 mei 2008 verworpen bij arrest nr. 183.066.

Op 16 mei 2007 wordt nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker ter kennis gebracht.

De verwerende partij verklaart dat ook op 1 juli 2007, 31 juli 2007, 9 december 2007 en 13 juli 2008 een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker ter kennis werd gebracht. Dit wordt niet betwist door verzoeker.

Op 26 oktober 2008 wordt de thans bestreden beslissing, zijnde het bevel om het grondgebied te verlaten genomen door de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

(...)

Artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt loopt hij (zij) het gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.

(...)

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt een exceptie van onontvankelijkheid op wegens een gebrek aan belang, daar de eventuele schorsing/nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten geen gevolgen zal hebben op de illegale verblijfstoestand van verzoeker.

In zijn inleidend verzoekschrift stelt verzoeker aangaande zijn belang dat hij sinds 1994 in België verblijft. In Marokko heeft hij geen familieleden en vrienden meer waarmee hij nog contact heeft. Een uitwijzing zou zijn privé-leven ernstige schade toebrengen.

In zijn repliekmemoorie betwist verzoeker het standpunt van de verwerende partij als zou hij geen belang hebben. Vooreerst stelt verzoeker dat de rechtspraak waar de verwerende partij naar verwijst niet terug te vinden is en dat de verwerende partij niet gereageerd heeft op zijn vraag om hem dit arrest over te maken. Verzoeker verzoekt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om geen toepassing te maken van deze rechtspraak wegens onduidelijkheid (exceptio obscuri libelli). Verder meent verzoeker dat de door de verwerende partij aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet kan worden toegepast op onderhavig beroep, daar de rechtspraak betrekking had op het schorsingscontentieux, terwijl hij een annulatieberoep heeft ingediend. Tot slot stelt verzoeker dat de verwerende partij geen rekening houdt met de vaste cassatierechtspraak. De gevorderde nietigverklaring moet aan verzoeker enig voordeel kunnen verschaffen. Verzoeker verwijst naar cassatierechtspraak inzake artikel 1382-1383 BW. Verzoeker stelt dat de

nietigverklaring van de bestreden beslissing de bewijsvoering in een eventuele aansprakelijkheidszaak voor de burgerlijke rechter aanzienlijk zal vereenvoudigen en dat hij daarom wel belang heeft.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Zonder te moeten ingaan op de rechtspraak van de Raad van State en van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die de verwerende partij citeert in haar nota, stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast dat een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, echter niet belet dat verzoeker onder de gelding valt van talrijke eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, met name het bevel van 12 juli 2003, 14 november 2005, 16 mei 2007, 1 juli 2007, 31 juli 2007, 9 december 2007 en 13 juli 2008. Dit gegeven wordt niet betwist door verzoeker. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring dat door verzoeker werd ingediend tegen het bevel van 14 november 2005 werd door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 183.066 van 21 mei 2008. Dit bevel is aldus definitief geworden en kan te allen tijde door de verwerende partij worden uitgevoerd. Verzoeker heeft nagelaten een beroep tot nietigverklaring in te dienen tegen de overige voormelde bevelen, zodat ook deze ondertussen definitief zijn geworden en door verweerder nog steeds kunnen worden uitgevoerd. Verzoeker zou hieraan derhalve vooralsnog gevolg dienen te geven. De gevorderde vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren zodat verzoeker niet getuigt van het rechtens vereiste belang (RvS 22 maart 2006, nr. 156.746, RvS 26 juni 2006, nr. 160.491, RvS 19 januari 2007, nr.166.791, RvS 4 april 2007, nr.169.771, RvS 19 april 2007, nr. 170.162, RvS 21 mei 2007, nr. 171.305, RvS 22 mei 2007, nr. 170.161, RvS 22 mei 2007, nr. 171.433, RvS 30 augustus 2007, nr. 174.200, RvS 6 februari 2008, nr. 179.334).

Verzoekers betoog dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing de bewijsvoering in een eventuele aansprakelijkheidszaak voor de burgerlijke rechter aanzienlijk zal vereenvoudigen en dat hij daarom wel belang heeft, kan niet worden gevolgd. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat verzoeker aldus, via een annulatiearrest, beoogt te bereiken dat de onwettigheid van één enkele bestuurlijke handeling zou vastgesteld worden, vaststelling op basis waarvan hij vervolgens, voor de gewone rechter, schadevergoeding zou kunnen eisen voor de door het foutief optreden van de verwerende partij veroorzaakte schade. Een dergelijk belang is niet voldoende om een vordering tot vernietiging te schragen vanuit het oogpunt van het belang. De finaliteit van het vernietigingscontentieux bestaat erin onwettige rechtshandelingen, met terugwerkende kracht, uit de rechtsorde te bannen. Het ingeroepen belang dient in relatie met deze finaliteit te staan. Het belang dat erin bestaat een administratieve rechtshandeling onwettig te horen verklaren, om vervolgens op basis van deze, met gezag van gewijsde beklede, uitspraak een vordering tot schadevergoeding voor de gewone rechter beter te ondersteunen, is geen belang meer, verbonden aan het doen verdwijnen van de akte uit de rechtsorde, maar uitsluitend een belang om een middel gegrond te horen verklaren. Een dusdanig, alleen als "onrechtstreeks" te kwalificeren belang, volstaat niet om een ontvankelijk annulatieberoep in te dienen. Trouwens ook de gewone rechter kan de fout van de overheid vaststellen (RvS 9 januari 1995, nr. 51.055).

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.